

men hvad det var for Sager, hørte jeg ikke rigtig; jeg troer dog, han meente Mandflåbets Lufaser, Solsæl og Sigt. Det kunde maaskee være meget hensigtsmæssigt at give Bestemmelser derom, men at der skulde være særdeles praktisk Trang til nu at faae saadanne, maa jeg betvivle, og at udskyde, hvad der er praktisk Trang til at faae først, og hvad der er fremsat Dnske om fra Mænd, der have haft med disse Ting at gjøre, for at faae Bestemmelser om Lufaser, synes mig, vilde være uhenigtsmæssigt og ulogt. — Et andet Medlem (Møller) har udtalt sig mere velvilligt om Roven, men har dog erklæret, at han vilde stemme imod den, fersaavidt en Bestemmelse deri bibeholdes, nemlig § 6, der ogsaa er omhandlet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Tuxen), og som angaaer Anvendelsen af Straf af Tamp paa Skibsfolk under 18 Aar. Jeg skal i denne Henseende erindre om, at det ikke er noget Ngt, der tilsigtes indført ved denne § 6; Forholdet er ganske simpelt det, at der mangler bestemte Regler for, hvad der i saa Henseende kan gøres fra Skipperens Side, og Factum er, at denne derfor tillader sig en meget stor Vilkaarlighed. Denne Paragraph vilde altsaa indskrænke den Myndighed, som Skipperen factisk har tiltaget sig, og som ikke saa sjelden bliver misbrugt. Derfom man paa Grund af denne Bestemmelse vil stemme imod hele Lovforslaget, vil Følgen ikke blive, at man frier unge Mennesker under 18 Aar fra at faae Tamp, men man forarsager kun, at ogsaa Andre faae Tamp. Hermed vil jeg imidlertid ikke udtale mig for denne § 6; jeg er ogsaa imod den, saaledes som den staaer, men jeg kan kun ikke erkjende, at der skal lægges den Vægt paa den, at hele Lovens Bedtagelse skal afhænge af denne Bestemmelse. Jeg er imod denne Paragraph, fordi man derved forandrer, hvad der fra Først af kun var opfattet som en Auerkjendelse af, at Tamp eller anden Nedsættelse var analog med den Myndighed, som tilkommer Huusbonden ligeoverfor Thyndet; man har forandret dette til nu at blive en egentlig Straf, og jeg indrømmer, at det for min Følelse har noget Støbende, at man trækker unge Mennesker frem og tilkjender dem en Pryglestraf, som man eregerer paa en

saadan Maade, at det vil faae en meget mere stybende og krænkende Charakter, end det behøvede. Jeg griber Leiligheden til ligeoverfor det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, at gjøre opmærksom paa, at naar han gik ud fra, at sagkyndige Folk ikke have haft med dette Lovforslag at bestille, da er dette fuldstændig urigtigt. Det er vel muligt, at disse Sagkyndige ikke just have været dem, paa hvis Bistand han stoler, men det er ikkebestomindre afgjort, at sagkyndige Folk have haft at bestille med Lovudkastet. Jeg skal minde om, at Udcastet i sin første Oprindelse er bearbejdet af en Commission, bestaaende af saadanne handels- og søkyndige Folk, der netop have Meget at bestille med Skipperne og simple Folk, og som i Gjærningen tage sig mere af disse end Mænd, som tale Meget derom. I denne Commission fandtes den daværende Justitiarius i Sø- og Handelsretten — jeg accentuerer Ordet „daværende“ for at antyde, at det ikke var mig — og denne Commissions Arbejde er derefter blevet gennemseet af forskjellige andre Commissioner. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Tuxen) har allerede nævnt en saadan Commission, og jeg kan tilføje, at Arbejdet hyderligere er gennemgaaet af Skipperlauget, Kjøbenhavns Magistrat og Sø- og Handelsretten, som man vil erindre i sin Midte tæller 20 handelskyndige, og 10 søkyndige Medlemmer, altsaa i Alt 30 sagkyndige Folk. Jeg troer altsaa, at det er urigtigt at sige, at denne Sag ikke har været undergivet Betænkning og Overveielse af sagkyndige Folk. — Jeg troer ikke, det vilde være hensigtsmæssigt, ja, ikke engang i de unge Drenges Interesse, om hvem Talsen her er, hvis man aldeles, under Strafansvar, vilde forbyde enhver Anvendelse af Noget, som kunde kaldes Huustugt. Sagen staaer nemlig saaledes, at naar man ikke giver nogen Regel for, hvorvidt en legemlig Nedsættelse maa udøves, bliver Alt bestaaende ved det Gamle. Giver man den Regel, som fra Først af var paatænkt fra Sø- og Handelsrettens Side, at man skulde forbyde at anvende enhver legemlig Tugtelse paa Folk over 18 Aar, men lade uomtalt, hvad der maatte finde Sted for Drengene, vilde Følgen blive den, at naar Skipperen havde staaet et ungt Menneske under 18